

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg vil kun bemærke til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Ville), at den Regel, han har vilket opstille, at vi Medlemmer af Finantsudvalget personlig skulle sætte os ind i saadanne Sager eller undersøge slige Forhold, ikke hidtil er bleven fulgt, men den er ogsaa forfærdet. Det er aabenbart Administrationens Sag at gjøre det, og det naturlige Forhold er det, at Finantsudvalget i en Sag, hvor det efter Sagens Natur kan overlades en saadan Undersøgelse til Administrationen, henvender sig med sine Tvivl til denne, og naar den erklærer sig villig til at tage Sagen for til Undersøgelse, overlader det til den at gjøre det frit, og ikke selv løber omkring og stikker Næsen i Ting, det ikke fortaar Noget af. (Afbrudelse). Ja, efter at den ærede Minister med stor Beredvillighed har erklæret at ville tage denne Sag under Overveielse og til næste Aar sørge for, at der kom saadanne Forhold tilstede, at vi kunde være tilfredse dermed, vilde det dog have været komist, om vi havde delegeret en 3—4 Medlemmer ned for at at tælle Stabe, idet de jo ikke fortaar sig det Alleringeste paa de Ting, hvorom de naadigst skulde give deres allerhøieste Mening tilkjende. Det ærede Medlem forvæxler nemlig dette Tilfælde med en Undersøgelse, som maa foretages af Udvalgsmedlemmer i Sager, hvor man ikke kan vente Hjælp fra Regjeringen, hvor Forslaget er stillet af Regjeringen og hævdet paa en saadan Maade af den, at man enten kan se, at der fra dens Side ingen Tvivl er eller af andre Grunde ingen Tilbøjelighed til at anstille en upartisk Undersøgelse. I saa Tilfælde er Finantsudvalgets eller andre Udvalgs Medlemmer nødt til selv at gaa og se; men en ganske anden Ting er det, naar det dreier sig om Forhold, hvor der fra Regjeringens Side er den allerstørste Beredvillighed til at lade Sagen undersøge. I mangfoldige Tilfælde har forresten denne Undersøgelse ikke stor Vægt; jeg er ikke med til de Reiser, som ærede Medlemmer foretage til forskjellige Steder i forskjellige Retninger, og hvorfra de komme tilbage med forandrede Anskuelser, jeg tror, at de i mangfoldige Tilfælde gjorde ligesaa godt i ikke at gaa paa Vandring. (Afbrudelse af Ville). Det ærede Medlem siger, om man da skal afgjøre Sagerne uden at kjende det? Jeg mener, at man i dette Forhold kommer til at kjende det og til at afgjøre det fra Synspunkter, man kan magte, istedetfor at give den undersøgende Herum al Paschid og komme ind paa Synspunkter, som man ikke kan magte. Det ærede Medlem maa ikke lede Nigsdagen ind derpaa, men forøvrigt tror jeg ikke, at det ærede Medlem hører til dem, der saa sluttigt løve omkring og undersøge, som enkelte Medlemmer gjøre det. Jeg anbefaler ikke denne Fremgangsmaade. — Med Hensyn til det andet Spørgsmaal om den Skrivelse, der var fremsat af de to Professorer eller Medlemmer af Museumsraadet, med-

delst til Udvalget men ikke aftrykt, har det ærede Medlem anket over, at disse to Medlemmer ikke vare behandlede paa en saa fuldkommen retfærdig Maade, som det kunde forlanges, og denne Anke rammer nærmest Ordføreren, men forøvrigt ogsaa Udvalget i det Hele. Denne Anke har det ærede Medlem ikke Ret i. Sagen er nemlig den, at den Skrivelse, der fra først af har givet Anledning til Striden, en Meddelelse fra Professor Schjødt, der er trykt i Betænkningen, vedrører i det Hele taget en Sag, som vi stadig have givet Underretning om; og som af ganske andre Grunde maatte optages i Betænkningen. En enkelt Passus deri havde Udvalget slet ingen Interesse af, om den blev trykt eller ikke, og derfor blev den ikke trykt. Den anden Skrivelse, der er fremkommet til Udvalget fra disse Professorer, er et meget skarpt Angreb paa Professor Schjødt, og jeg synes, at det ærede Medlem har opfattet de Herrer's Skrivelse, som om der deri laa en Opfordring til at aftrykke den. (Vilje: Det staar ikke i Skrivelsen!) Nei, men hvis de Herrer ikke have ønsket den trykt, saa er der ikke Noget at klage over, og have de ønsket den trykt, har det været aldeles uberettiget fra de Herrer's Side, thi det er ganske vist ikke Finantsudvalgets Sag at give Indbinding og Tryk for en litterær Polemik mellem Professorer ved de forskjellige Museer, det har det ikke det Mindste med at gjøre. Hvis de Herrer ville have en skarp Polemik med Professor Schjødt, er det dem jo overordentlig let at faae den ind i et københavnsk Blad eller at udgive en Brochure, det er der intet Mennekte, der vil lægge Hindringer i Veien for, men at vi skulde gjøre ekstraordinære Skridt, oplage Skrivelser, der ikke ere komne gjennem Ministeriet, eller se at faae Formen forandret, for at det kan lykkes disse tvende Professorer at faae givet deres Hjerte Luft i Forholdet til Professor Schjødt, det ligger under Finantsudvalgets Værdighed, og det kan ikke være

Jeg skal blot til Slutning bemærke, at jeg ikke tror, at den ærede Minister har Ret, naar han tror, at der er Kollision mellem Lovforslaget om Fredericia Skole og det foreliggende Forslag; thi Forslaget er affattet saaledes, at Kommunen kun skal afholde Udgifterne til Lokale's Tilveiebringelse, men paalægger ikke Kommunen nogen Forpligtelse til at tilveiebringe Lokalet; saa jeg kan ikke se, at der er nogen logisk Modsigelse mellem de to Ting, selv om det forelagte Lovforslag bliver vedtaget. Men maaste den Forpligtelse Lovforslagets Vedtagelse paalægger Kommunen, kan medføre en anden Opfattelse af Kommunens Villighed til overhovedet at hjælpe Skolen. Det skal jeg ikke komme ind paa her, men formel Strid er der ikke mellem dette Forslag og Lovforslaget, hvis det bliver vedtaget.